

Sven-Göran Eriksson är känd som internationell **fotbolls-tränare** – och internationell **playboy**. Men hur mycket kvinno-karl är han egentligen?

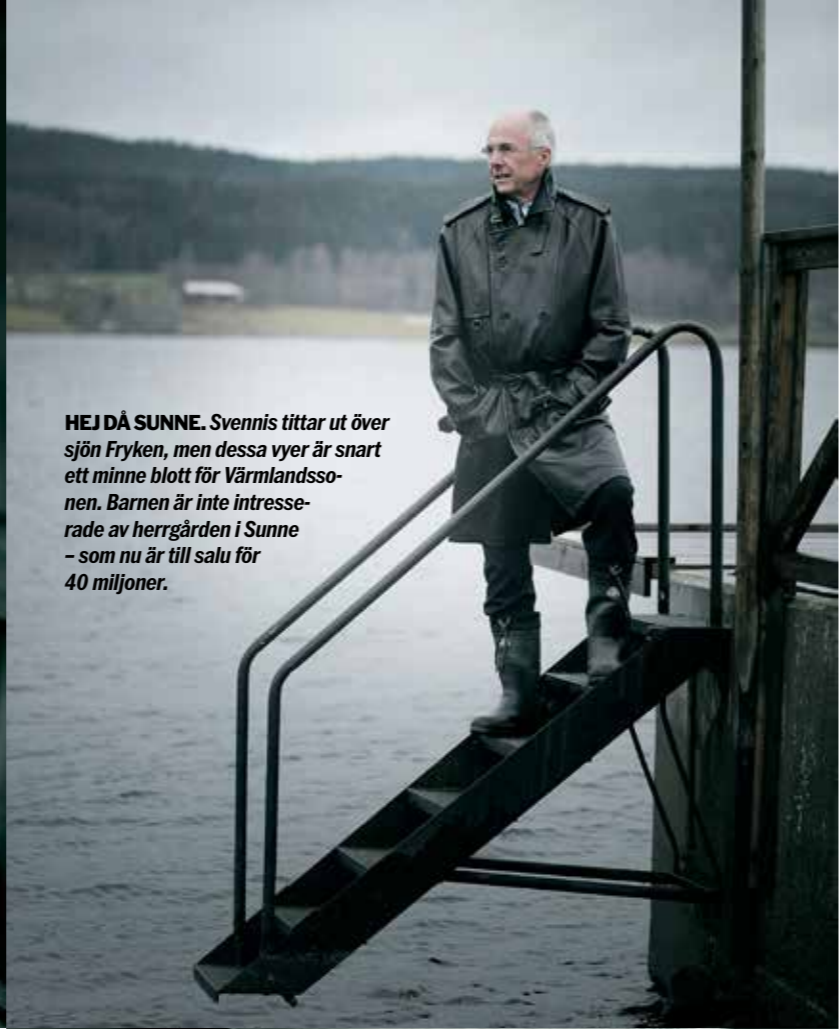
Söndags Magda Gad fick ett nära samtal med "Svennis" på hans herrgård hemma i Sunne.

In på bara Svennis

Text: **Magda Gad** Foto: **Maria Östlin**

BLICKAR FRAMÅT. Svennis gillar inte att titta i backspegeln. "Åker du på en smäll kan du välja om du ska ligga kvar eller om du ska resa dig. Jag har alltid rest mig och sett framåt."

HEJ DÅ SUNNE. Svennis tittar ut över sjön Fryken, men dessa vyer är snart ett minne blott för Värmlandssonen. Barnen är inte intresserade av herrgården i Sunne – som nu är till salu för 40 miljoner.

Han står vid fönstret. Värmlandssonen, som jobbat i allt från Mexiko till Kina. Grådimman hänger över skogen, vågorna stökar på sjön Fryken. Gården ligger tom, gästhuset är tomt, vassen är gul. Hushållerskan har hållt upp ångande te i finservisen, det luktar hembakta bullar och granris och köttstek. I rummet intill knappar flickvännen Yaniseth Alcides, dansare från Panama, på en laptop, i lediga byxor och kavaj, med det mörka håret uppsatt och sträckt hals. Hennes son Alcides går mellan hallen och köket och kikar nyfiket in i ugnen. Det är lugnt och tyst, inte ett motorljud hörs, inte ens en fågel.

Sven-Göran Eriksson står där och ser ut genom fönstret, i ljusblå skjorta och svarta skor. Förmiddagsljuset faller över vikarna i pannan, de mjuka kinderna, Rolexen på handleden. Blicken är fäst någonstans bortom sjön, nostalgisk, sorgsen, samtidigt kärleksfull. Han tar upp handen ur byxfickan och pekar:

– Här på andra sidan har min pappa Sven bott hela sitt liv. Han kom till Stockholm när jag presenterade min bok, då hade han inte varit där på 50 år. Pappas bror Olle bor en bit bort, han är ett original, han har aldrig varit i Stockholm och aldrig satt sig i ett flygplan.

Svennis, som han kallats sen barnsben, tar inte plats när han talar. När han kommer in i ett rum ställer han sig i ett hörn, tystlåten om det inte handlar om fotboll. Nu sätter han sig i en stor, svart skinnfåtölj, lite vriden bort från mig. Tar upp en fjärrkontroll och försöker stänga av hemmabion som blinkar – som så mycket annat i det här 850 kvadratmeterhuset, installerad men nästan aldrig använd. Från spishällen tittar Sinttram ner på oss, den elaka patronen från Gösta Berlings saga, som Selma Lagerlöf satt och skrev här på övervåningen. Svennis lägger ner kontrollen och fortsätter:

– Min pappa var blyg. Han ville bo i Värmland och läsa lokaltidningen varje morgon.

Hur fick du mod att ge dig ut i världen?

”I grund och botten har jag varit väldigt egoistisk

– Ja, det har jag nog inte fått från pappa. Min mamma Ulla var mer självsäker. Hon var duktig och ville mycket men fick bara gå sex år i skolan, sen var hon tvungen att jobba. Vi var fattiga och hade inte råd att resa. Enda gången vi åkte över gränsen var till Norge för att köpa smör.

Det går att se härifrån till Torsby, där Svennis föddes när hans mor var 21 och hans far 18. De första åren bodde han ensam med mamma i ett litet rum utan el och vatten och med toalett i hallen. Svennis sov i kökssoffan. Han skulle bli moderns revansch här i livet. Inte stå i kiosk eller köra lastbil som sina föräldrar.

I dag är han fotbollstränare i 30-miljonersstaden Guangzhou i Kina och äger den här herrgården i Sunne. Han köpte den 2002, nu ska den säljas – han är aldrig här. Investerat belopp: cirka 60 miljoner. Till salu för: 40 miljoner. Affärer har aldrig varit Svennis styrka, hans förre rådgivare har redan lurat honom på 100 miljoner, men det är inte pengarna som skaver. Det är något annat.

När han visar mig runt är det med en berättelse om allt som han inte varit med om. Stjärnhimlen i poolhuset som är så vacker men

som han knappt vet hur man tänker. Gästhuset där det var tänkt att barnen kunde bo när de hälsade på. Den röda villan på tomten som är byggd till föräldrarna men som numera står tom. När mamma Ulla dog 2011 – ett tillfälle som Svennis missade, precis som sin dotters födelse, på grund av en match – ville hans pappa tillbaka till huset bortom sjön.

Känns det ledsamt att lämna, du som hade så stora planer med allt det här?

– Jo, det gör ju det.
Och barnen vill inte ha det?
– Nej, det var ju det första jag frågade. De har aldrig bott i Sverige.

Svennis kroppsspråk tycks säga: Hur blev det så här? Känslorna vrider och vänder, trots att han mycket väl vet varför.

– När min dotter föddes valde jag att vara på en fotbollsmatch i Rom. Jag kanske inte skulle ha gjort så. Men förmodligen skulle jag göra om det. I grund och botten har jag varit väldigt egoistisk. För 30 år sedan hade jag framgång, sedan har det fortsatt. Det har varit motgångar också, men allt har varit fotboll i mitt liv, tyvärr.

Men vad är det med fotbollen som har varit viktigare än allt annat? Är det jakt efter prestation, bekräftelse

eller att det bara är kul?

– Det är alla de tre sakerna. Svennis möter prövande min blick, vågar hålla kvar lite längre. Han är ingen charmör som själv-säkert lindar in kvinnor i ord, det är ingen Persbrandt som kan ställa sig mitt på golvet, klä av sig och, utan att det låter som en kliché, säga: "Du har vackra ögon". Men det finns något annat. Ett driv, något som inte nöjer sig, som vill ha mera. Och ur den synvinkeln kanske hungern, besattheten är densamma.

Som grabb fick han fotbollsspelaren Gunnar Nordahls bok *Guld och gröna planer* av en granne. Han läste den om och om igen, och bestämde sig i tysthet. Många år senare, när han var 18 år och var på stadshotell första gången och spydde ner sin kostym, vågade han säga det högt: "Jag kommer att bli berömd".

Världspresen har jublat över hans triumfer. "SVEN-SATION!" löd en rubrik när han var förbundskapten i England och vann över Tyskland. Men fler artiklar har handlat om skandaler och kvinnoaffärer. Han har blivit avlyssnad av News of the World, en journalist klädde ut sig till schejk och blåste honom i Dubai, paparazzi har förföljt honom över halva jorden, ex-flickvännen har fått betalt för att skvallra om honom. Det konstiga är att han inte verkar bry sig, han säger att det har varit värst för dottern och ex-frun.

– De var aldrig Lina och Anki, de var Erikssons dotter och Erikssons fru. De svor alltid över det där – "fan jag heter Ann-Christine" – och har varit mer känsliga än min son Johan.

Du fick inte komma på Linas examen. Hur tog du det?

– Jag hade gärna velat åka dit, men så blev det inte. När hon gick ut nian i Florens blev det kaos. Det var fotografer överallt, jag hade Nancy med mig och det tog över helt. När Lina flyttade till England och började universitetet ville hon inte att jag skulle hälsa på. Jag förstår henne.

Han tittar på sin Rolex.
– Hon kommer hit klockan sex. Vi har en bra relation, men det är

Fakta

Namn: Sven-Göran Eriksson.
Ålder: 66.
Yrke: Fotbollstränare.
Bor: Guangzhou, Kina.
Familj: Flickvännen Yaniseth Alcides. Barnen Johan och Lina.
Aktuell: Med självbiografin *Svennis min historia*.

Svennis med flickvännen Yaniseth Alcides.

Foto: BULLS

4x senast ...

... jag grät: "På min mammas begravning 2011. Jag har två av hennes dagböcker. Jag har börjat läsa i en, det står 'Sven-Göran ringde' varje dag. Då blir det jobbigt. Jag tänker att hon bara satt här uppe i det röda huset och väntade på att jag skulle ringa."

... var arg: "När mitt lag Guangzhou R&F förlorade en match med 6-1. I och för sig mot ett topplag, men vi var så jävla dåliga att det var bedrövt. Jag var arg i två dagar."

... kände lyckorus: "Mest varje dag. Det har väl med åldern att göra, jag är så glad för att jag får vara frisk."

... kände mig misslyckad: "När jag fick sparken från Leicester. Jag förstår varför jag fick det. Vi hade spelat en match hemma, och förlorat. När vi tittade på den nästa dag sa jag att om jag var ägare till den här klubben så hade jag gett tränaren sparken. Två timmar efter det fick jag sparken."

3x favoritartister

1. Luciano Pavarotti.
2. Elton John.
3. Rod Stewart.

Självporträttet

” En visselpipa i handen och en fotboll. Det är jag.

inte lätt för henne. Förra julen ringde hon mig från Sydafrika och frågade: "Pappa, vad gör vi i jul? Mamma är i Florens, Johan är i Thailand och jag misstänker att du ska vara i Panama. Så hur ska jag göra, ska jag åka till tre världsdelar?"

Första gången Svennis såg Lina var hon tre dagar gammal, vägde 2,2 kilo och låg i kuvös. Anki hade gått igenom den komplicerade förlösningen ensam, sen visade det sig att den nyfödda hade hjärtfel och behövde akuterer.

– Då var det ingen tvekan, då kom jag hem så klart.

Alla andra gånger har han valt fotbollen. När Johan var barn och inte sov på nätterna fick Anki börja jobba halvtid för att orka. Hon gick med på att flytta runt över halva Europa. Men till slut fick hon nog och bad Svennis sluta som tränare. Då började han träffa en italienska, Graziella Mancinelli, i stället för att åka hem "till Ankis tjat".

När han 1997, på sin 50-årsfest, träffade Nancy Dell'Olio, var skilsmässan ett faktum.

Det är ett sätt att berätta Svennis historia. Ett annat börjar här i Värmland, där han var den duktiga sonen som aldrig fick misslyckas i skolan. När han en gång kom hem berusad blev mamma Ulla så besviken att hon inte pratade med honom på flera dagar. Han gick ut gymnasiet med nästan 5,0 i betyg och kom in på både Handels- och Journalisthögskolan men följde sin dröm om guld och gröna planer och valde Idrottshögskolan.

Anki blev han ihop med när han var 20 – och levde med tills han var 50. Nu är han tillsammans med Yaniseth Alcides, som han träffade när han var 60. Återstår alltså tio år, då han låg runt.

Var det spännande att träffa andra kvinnor efter skilsmässan?

– Ja, absolut! Jag hade ju varit tillsammans med Anki hela mitt liv. Jag tyckte aldrig att jag gjorde något fel under de här åren, och det tycker jag fortfarande inte att jag har gjort.

Engelska pressen fick mig att känna mig kriminell nästan.

Själv upplevde han sig

1982. IFK Göteborg vinner UEFA-cupen, Svennis och dåvarande hustru Anki Eriksson skålar i champagne.

Svennis relation med Ulrika Jonsson och Nancy Dell'Olio har skapat många tidningsrubriker genom åren.

som snäll och lite konflikträdd.

– När det tog slut med Nancy sa jag till henne varje dag: "Skaffa dig en annan karl och flytta", men hon gjorde inte det. Det var bra för henne att vara "Miss No 1 fotbollslady" i England, så då skaffade jag en annan lägenhet och träffade andra. Det är inget brott.

Vi går ut i trädgården. Svennis har dragit på sig ett par gummi-stövlar och en skinnrock. Han går ut på bryggan, och funderar. Det är en miljö som han är mer hemma i än någon annan, samtidigt har den blivit totalt främmande. Han bor i en stad som är större än Mexico City. Och trivs med det. Med folklivet, restaurangerna.

– Jag kan ju inte sitta här ensam när jag blir gammal.

Har du haft någon period när du har känt att du inte orkat med livet?

– Ja, efter VM 2006 i England när vi förlorade mot Portugal. Då visste jag att det var slut. Jag åkte hit och satt här och drack och blev deprimerad. Det dök inte upp något annat jobb, jag blev frustrerad och började resa hit och dit utan anledning, och trivdes inte med det heller.

Det fanns ingenting som du ville göra när du för en gångs skulle var ledig?

– Nej! Jag var runt överallt, och

det var inte roligt någonstans. Efter ett år fick jag jobb och då lekte livet igen.

Hur ska du kunna gå i pension?

– Det vet jag inte, jag blir nervös bara jag tänker på det. Jag får väl köpa ett fotbollslag den dagen som jag inte längre får jobba som tränare!

Om några dagar åker han tillbaka till Kina, där han gärna är kvar några år. Han tycker att det är synd att han aldrig varit förbundskapten i Sverige – när han fick erbjudandet passade det inte.

– Det kan jag känna mig ledsam över, men nu är det för sent. Jag är för gammal.

Svennis tycker inte heller om att se för mycket i backspegeln.

– Jag tror att du måste titta på livet som det ser ut här och nu och vad du kan göra av det i framtiden. Åker du på en smäll kan du välja om du ska ligga kvar eller om du ska resa dig. Jag har alltid rest mig och sett framåt.

Om du ändå tittar bakåt, från att du tränade ett litet lag här i Värmland till världslag på olika kontinenter. Hur har du vågat ta alla de stegen?

– Jag var väldigt rädd innan jag kom till IFK Göteborg, för då hade jag själv bara tränat i division 3. Det är det största steget jag någonsin har tagit. Jag tänkte att vad fan gör jag med de här spelarna, och så gjorde jag samma sak som i Degerfors. Och det har fungerat sedan dess.

Han vänder sig mot vinden och andas in lantluften.

– Om det är något jag har lärt mig av livet så är det att de flesta människor är likadana – lika bra, ärliga och lojala – oavsett religion eller hudfärg eller vilken världsdela de kommer från. □

Till sist tänker Magda:

Många har frågat mig om Svennis är attraktiv. Och jo, jag förstår att kvinnor faller för honom. Han är inte skrytlig, det finns inget påstridigt eller kaxigt. Tvärtom är han blyg, kastar svepande blickar i smyg och är en gentleman, vilket gör honom intressant och lätt att umgås med.

” Jag tyckte **aldrig** att jag gjorde **något fel** under de här åren, och det tycker jag **fortfarande inte**